

בש"פ 5714/23 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

בש"פ 5714/23

לפני: כבוד השופט ד' מינץ

העורר: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים מיום
10.7.2023 במ"ת 36958-12-22

בשם העורר: עו"ד מיכאל עירוני

בשם המשיבה: עו"ד נגה בן סידי

החלטה

ערר לפי סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (השופט א' נחלון) במ"ת 36958-12-22 מיום 10.7.2023, בה נדחתה בקשת העורר לעיון חוזר בהחלטה מיום 23.3.2023 המורה על מעצרו עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

1. ביום 18.12.2022 הוגש נגד העורר כתב אישום המייחס לו עבירות של אינוס ומעשה מגונה במתלוננת, עמה הייתה לו היכרות מוקדמת. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו של העורר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. בדיון שהתקיים ביום 29.12.2022 הסכים בא-כוח העורר לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר. לאחר שהתקבל תסקיר שירות המבחן, בו עמד שירות המבחן על הסיכון הנשקף מהעורר להישנות התנהגות עוברת חוק

עמוד 1

ושלל את האפשרות כי יש בחלופת המעצר שהציע העורר כדי להפחית רמת סיכון זו, בדיון שהתקיים ביום 23.3.2023 הורה בית המשפט על מעצרו של העורר עד תום ההליכים.

2. ביום 28.6.2023 הגיש העורר בקשה לעיון חוזר בהחלטה על מעצרו, בה טען כי יש להורות על שחרור לחלופת מעצר. זאת בשל חלוף הזמן מאז שניתנה ההחלטה על מעצרו עד תום ההליכים, לאור העובדה שנסתיימה חקירתה של המתלוננת ומכיוון שהמשך שמיעת התיק בעניינו עתיד להתקיים רק במהלך חודש נובמבר. הבקשה נדחתה. תחילה צוין כי הבקשה הוגשה רק בחלוף שלושה חודשים מאז ניתנה החלטת המעצר, כך שלא חלף זמן מספיק ממתן ההחלטה. מעבר לכך, אומנם סיום עדותה של המתלוננת מהווה שינוי נסיבות שכן הוא משליך על החשש לשיבוש הליכי משפט, אולם מסוכנותו של העורר והשפעת שחרורו על שלומה הנפשי של המתלוננת מצדיקים את השארת החלטת המעצר על מכונה. לבסוף צוין כי בקשה לעיון חוזר איננה האכסניה לבירור סוגיית התמשכותו הצפויה של ההליך.

3. מכאן הערר שלפני, בו טען העורר כי שגה בית המשפט בקבעו שלא עבר מספיק זמן על מנת שתיבחן אפשרות של הקלה בתנאי המעצר; כי בעבירות מין, החשש המרכזי הוא משיבוש מהלכי משפט והשפעה על העדים ועל המתלוננת, ובעניינו חשש זה התאיין זה מכבר מכיוון שהמתלוננת סיימה להעיד בהליך העיקרי; כי הצפי להמשך פרשת התביעה הינו רק בעוד ארבעה חודשים; כי העורר הוא צעיר ללא עבר פלילי אשר עומדת לו חזקת החפות; כי חלופת המעצר המוצעת היא במקום מרוחק ויש בה כדי לאזן את השיקול שעניינו החשש לשלומה של המתלוננת. עוד הלין העורר על האמור בתסקיר המעצר, וטען כי שירות המבחן סטה לחלוטין מאמות המידה הנהוגות ומהשיקולים שיש לשקול בבואו להמליץ בנוגע לתנאי מעצר של נאשם. זאת כאשר העובדה שהעורר לא לקח אחריות על מעשיו וסירב לקבל טיפול נשקלה לחובתו, למרות שעומדת לו חזקת החפות. גם הקביעה כי קיים סיכון להישנות ביצוע עבירת מין אם לא ישולב בטיפול היא מגמתית. כמו כן, בחינת שירות המבחן את חלופת המעצר נעשתה ללא שירותי תרגום מתאימים לאמהרית (שפת אמם של המפקחים והעורר) כך שהמפקחים המוצעים לא הצליחו לתקשר עם שירות המבחן כיאות, וכי לא היה מקום לקבוע שהמפקחים המוצעים אינם מתאימים לפקח על העורר או כי הם נעדרי יכולת כלכלית כנדרש לצורך מילוי משימה זו. בנוסף נטען כי אין בחומרתה של העבירה המיוחסת לעורר כדי להצדיק כשלעצמה את מעצרו עד תום ההליכים, מכיוון שלא מדובר ב"מקדמה" על חשבון העונש שייגזר לבסוף. נתבקש אפוא להורות, לכל הפחות, על קבלת תסקיר משלים.

4. מנגד, המשיבה מחזיקה אחר החלטת בית המשפט המחוזי ולטענתה מסוכנותו של העורר מובהקת ובעניין זה לא חל כל שינוי. יש גם לקחת בחשבון את שלומה הנפשי של המתלוננת כאשר שחרור העורר צפוי לפגוע בה. המפקחים שהציע העורר גם לא נמצאו מתאימים. בכל מקרה המשפט קרוב לסיום ואין מקום להקדים את המאוחר ולשחרר את העורר בעת הזו ממעצרו.

5. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים אני סבור שדין הערר להידחות. העבירות המיוחסות לעורר חמורות ביותר. מעצם טבעם של המעשים בתוספת האמור בתסקיר המעצר, עולה כי נשקפת מהעורר מסוכנות רבה. בית המשפט המחוזי גם צדק בקביעתו כי בקושי יבשה הדיו על החלטתו מיום 23.3.2023 למעצר העורר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו מפאת הנימוקים שפורטו באותה החלטה, וכעת מבקש העורר לשנות את ההחלטה כאשר הנימוקים עומדים במלוא עוצמתם. כפי שציין בית המשפט המחוזי, גם העובדה שהסתיימה העדתה של המתלוננת איננה משנה ממסקנה זו, נוכח ההשלכות הצפויות על מצבה הנפשי. גם לא השתכנעתי ששירות המבחן סטה מאמות המידה הנהוגות אצלו.

הערר נדחה.

ניתנה היום, י"ד באב התשפ"ג (1.8.2023).

שׁוֹפֵט
